

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Statssekretæren

NHO Reiseliv
Kjersti Aastad

Deres ref

Vår ref
22/2879 -

Dato
12.07.2022

Henvendelse om streng håndheving av regler for lønnskompensasjon NHO Reiseliv

Jeg viser til deres brev 16. mai 2022 om praktiseringen av siste lønnsstøtteordning. Dere viser til eksempler der foretak ikke mottar lønnsstøtte som følge av «ulike regnskapsmessige teknikaliteter». Dere ber om at tildeling av lønnsstøtte «må kunne skje når saksbehandleres skjønn viser at bedriften kvalifiserer til støtte».

Jeg har forståelse for at en streng praktisering av støtteordningen kan gi utslag som for enkelte foretak oppleves urimelig. Det foreligger imidlertid hensyn som samlet sett gjør at vi ikke vil åpne for at støtte kan gis etter tilskuddsmyndighetens (Skatteetatens) skjønn.

I deres brev nevnes tre eksempler. Det følgende gjelder generelt for lønnsstøtteordningen og har relevans for alle eksemplene, men har særlig relevans for første tilfelle i deres eksempel 2, som gjelder bedrifter som har null i arbeidsgiveravgiftsgrunnlag for januar pga. fremskjøvet lønnsutbetaling denne måneden.

Lønnsstøtteordningen måtte utformes raskt, og det var avgjørende at vilkårene skulle være så enkle og anvendelige som mulig. Det var viktig med effektiv og høy grad av automatisert saksbehandling pga. mange søkere. Mulighet til å føre kontroll og hensynet til likebehandling av søkere sto også sentralt. For å ivareta disse hensynene ble støttebeløpet knyttet opp mot foretakenes grunnlag for arbeidsgiveravgift, og det var lite rom for skjønnsutøvelse hos tilskuddsmyndigheten.

Dersom det nå skulle bli åpnet for mer skjønn fra tilskuddsmyndighetens side, herunder ved å åpne for å fravike grunnlaget for arbeidsgiveravgift som referansestørrelse, ville det ha gitt konsekvenser som undergraver de hensynene som lå til grunn for støtteordningen. Det ville blitt svært vanskelig for Skatteetaten å føre kontroll med støttemottakerne. Det ville ikke ha foreligget sammenligningsgrunnlag for tallene oppgitt i søknaden, og Skatteetaten måtte i så fall ha lagt støttemottakernes påstander om lønnskostnader uprøvd til grunn. Det ville åpnet for misbruk av ordningen, og bryte med forutsetningen om automatisert behandling. Det må også tas i betraktning at mange foretak lojalt innrettet seg etter den løsningen som følger av ordlyden i forskriften og av søknadsskjemaet. En endring nå ville vært urimelig overfor disse. Dersom dette nå skulle endres ville det, av hensyn til likebehandling, nødvendiggjort ny informasjon til alle bedrifter som var berørt av nedstengningen og som ikke har søkt om lønnsstøtte, brev til samtlige søkere, aksept av nye søknader og endring av eksisterende søknader. Dette ville medført omfattende manuell saksbehandling for Skatteetaten og skapt store utfordringer for kontroll av ordningen. Det ville gått på bekostning av annet prioritert arbeid i Skatteetaten.

Deres eksempel 1 gjelder hvorvidt feriepenger skal inngå i lønnsutgifter for referansemåned. Lønnsstøtteordningen måtte som nevnt utformes med enkle vilkår som muliggjorde etterkontroll. Dette er grunnen til at støtteordningen gjennomgående bruker grunnlag for arbeidsgiveravgift som referansestørrelsen for lønnskostnader. Feriepenger inngår nærmest unntaksfritt i grunnlaget for arbeidsgiveravgift, og forskriftens § 3-3 første ledd kan ikke forstås slik at utbetaling av feriepenger ikke skal inngå i grunnlaget for arbeidsgiveravgift i tilknytning til støtteordningen.

Deres eksempel 3 gjelder en bedrift som er utelatt fra støtteordningen ettersom de ikke leverte skattemeldingen for 2019 innen fristen, og dermed fikk skjønnsfastsatt skattemelding. En tidligere kompensasjonsordning har, som dere skriver, inneholdt en bestemmelse om at «[s]kattemelding levert etter skjønnsfastsetting kan godtas når nytt skatteoppgjør bygger på skattemeldingen». Denne ordningen ble forvaltet av Nærings- og fiskeridepartementet. Inneværende lønnsstøtteordning inneholder imidlertid ikke en slik unntaksbestemmelse. Ordningen måtte som nevnt utformes raskt, og det var avgjørende at løsningen var enkel å praktisere for Skatteetaten som tilskuddsmyndighet. For øvrig er ordningen på dette punktet utformet på samme måte som de øvrige støtteordningene Skatteetaten har hatt ansvaret for å forvalte.

Andre tilfelle i deres eksempel 2 gjelder en bedrift som ikke hadde lønnsutbetaling i september, og dermed falt utenfor ordningen. Dette er i tråd med lønnsstøtteloven § 5 tredje ledd. Her fremgår det at en ansatt må ha fått «utbetalt» lønn også i september, og at lønnen må være rapportert i a-meldingen. Dette harmonerer med ordningens system som bygger på arbeidsgiveravgiftsgrunnlaget som referansestørrelse for

lønnskostnader. At forskriften § 4-5 femte ledd bokstav a bruker formuleringen «for hver av månedene» (og ikke «i»), kan ikke endre dette.

Med hilsen

Erlend Trygve Grimstad

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ikke håndskrevne signaturer